

פני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מהלכת ציון

פְּרֵשֶׁת מְטוֹת-מִסְעֵי - כַּח הַדִּיבּוּר

"אִישׁ כִּי יֵדֵר נֶדֶר לַה' או הַשְּׁבַע שְׁבַע לְאִסֵּר... כָּכֹל הַיֵּצֵא מִפִּיּו יַעֲשֶׂה" (במדבר ל, ג)

רק אמר פסוק מספר תהילים! זה פה קדוש!

שאלו את מרן הרב הצדיק ר' ישראל מאיר הכהן מראדין (ה'חפץ חיים): איך זכה שכל ברכותיו מתקיימות? הרב ענה: "מימי לא הוצאתי דבר שקר מפיו".

האדם חייב לדעת שיש בידו אוצר חשוב ביותר שנקרא- כוח הדבור. זה מה שאנחנו אומרים בתפילה: "ומותר האדם מן הבהמה און כי הפל הבל" (קהלת ג, יט). לְבַד הַנְּשָׁמָה הַטְּהוֹרָה.

הנשמה שבאדם מופיעה על ידי כוח הדיבור. הוא פעל יוצא מהנשמה הטהורה. הוא נאצל מכוח השכל שנותן הקב"ה באדם. דבר זה אינו מצוי אצל הבהמה, כי ללא שכל אין כוח הדיבור.

בוא וראה מהו קדושת הפה: הדבר שסייע להצלת יצחק אבינו מהעקידה היה דיבורו של אברהם (מועד קטן יח). "אמר רבי יוחנן ברית כרותה לשפתיים, שהרי אמר אברהם אל נערו: 'שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוו ונשבעה אליכם' (בראשית כב, ה). ואכן חזרו שניהם.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

ע"י	כניסת לכת	צאת לכת	יבין חס
י"ט	19: 13	20: 25	21: 19
כ"א	19: 31	20: 22	21: 16
מ"ט	19: 34	20: 25	21: 20
כ"ג	19: 30	20: 22	21: 16

אנחנו רואים בפרשה שלנו כמה גדול כוחו של הדיבור. כאשר אדם אומר: "קונם עלי לחם זה", אסור לו לאכול ממנו. אם אכל מהלחם, הוא לוקה. אם אמר על חפץ מסוים: "הרי זה הקדש"- הוא מוקדש!

החתן אומר תחת החופה: "הרי את מקודשת לי". מעכשיו היא אשתו ומקודשת לו ואסורה על כל העולם חוץ ממנו! וכן על זה הדרך.

כל יהודי צריך להיזהר שיהיה לו פה קדוש. **עם פה קדוש- הוא יכול לפעול הכל!** לכן נהגו ללכת לצדיקים לבקש ברכה, כי לצדיק יש פה קדוש שלומד תורה.

הצדיק לא מוציא מפיו מילים מגונות. הוא לא מדבר לשון הרע. כשפה קדוש מתפלל ומבקש מהקב"ה- **הישועה קרובה לבוא.**

בגמרא (סנהדרין דף נ"ט ע"ב) מסופר על רבי שמעון בן חלפתא שהלך בדרך. פגעו בו אריות לטורפו. מיד הוא אמר: "הכפירים שאגים לטרף ולבקש מא-ל אַקְלֵם" (תהילים קד, כא). ירדו לו מהשמיים שני ירכיים של בהמה. אחד מהם אכלו האריות והשני הותירו.

רבי שמעון בן חלפתא הביא את הירך שנשארה לבית המדרש ושאל: "האם ירך זו טהורה או טמאה?". החכמים השיבו לו: אין דבר טמא יורד מן השמיים, ומותר הדבר באכילה.

מרן הרב חיד"א בספר 'מראית העין' כתב: לא כתוב שרבי שמעון עמד בתפילה ובתחנונים שה' יציל אותו. אלא מה בסך הכל הוא עשה?

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה רונן אברהם וב"מ רחל ברכה בת פדילה דליה נעם יצחק בן רחל ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב י.מ.י.ש כדורי י.מ.י.ש דויטש וב"ב שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר תרצה בתיה בת ימנה נינט אילן בן ג'וליאנט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה מיטל בת מלכה טליה עדן אסתר בת שולמית שירי ימנה בת שולמית דוד עומר בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרין בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים סמיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קנסט בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

הצלחת דביר בן נלי רחל	העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי	לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב	לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל	

שואל ומשיב בהלכה - שבת - מגיס - חלק א'

האם מותר לערבב תבשיל הנמצא על גבי פלטה? מה הדין אם הורידו את הקדירה מהפלטה?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: !

אם תבשיל בתוך סיר נמצא על גבי אש, או על גבי פלטה והוא לא מבושל כל צורכו, אסור להגיס [לערבב] את המאכל, כלומר: לנענע ולבחוש בכף את התבשיל שבקדירה, מכיוון שעל ידי ההגסה מזרז את בישולו. גם אסור להוציא את התבשיל בכף או במצקת. **מקורות:** שו"ע (או"ח סימן שיח ס"ח). במשנה ברורה (שם) בשער הציון (ס"ק קלז) כתב: בהוצאת הכף איסורו הוא רק מדרבנן שהוא כעין הגסה, כן משמע בהרב המגיד ובכלבו. עכ"ל.

גם אם הוריד את הקדירה מהפלטה, כל שהיא חמה בשיעור של יד סולדת, אסור לבחוש או להוציא ממנה בכף. **מקורות:** שו"ע (שם). ע"ע במשנה ברורה (ס"ק קיג) ובביאור הלכה (ד"ה שנמצא). כשהתבשיל אינו בשיעור יד סולדת לא שייך איסור הגסה.

אם תבשיל מבושל כל צורכו, מותר מעיקר הדין להוציא את המאכל בעזרת כף וכדומה, אפילו אם הסיר מונח על פלטה או אזבסט. אבל אסור לבחוש את המאכל שנמצא בתוך הסיר. **מקורות:** שו"ע שם. משנה ברורה (ס"ק קיג) כתב בדעת מרן שבמבושל כל צורכו מותר להוציא בכף. מה שכתב השו"ע "שהעביר מרותחין" זה כדי לחדש שאפילו זה אסור אם המאכל לא מבושל כל צורכו מכיוון שכל הטעם לאסור במבושל כל צורכו משום שהוא נראה כמבשל, לדעת הפוסקים, שאין בפלטה חשש- זה יהיה מותר. אם הוריד את הקדירה מן האש והמאכל התבשל כל צורכו, מותר.

יש מבני ספרד שמחמירים בזה, אלא אם כן יש צורך מצווה או חולה. **מקורות:** הגרי"ח בשו"ת 'רב פעלים' ח"ג (סימן מה). כן פסק בשו"ת 'אור לציון' ח"ב (עמוד רלח) מכיוון שבהגסה יש תוספת בישול בכל אופן כשהתבשיל על האש וכמ"ש הכלבו הובא בב"י (סימן רנג) ובמשנה ברורה (סו"ס שיח). ע"ש. נראה לפי טעם זה, שאם הוא מוציא מלמעלה ולא על ידי ערבוב מותר. שוב ראיתי שהרב 'כף החיים' (סימן שיח אות קעז) החמיר טפי וכתב דאף דמנהג העולם להקל בהתבשל כל צורכו ואינו על האש - להוציא בכף, מ"מ היא דאפשר בנקל ישפוך מהקדירה לקערה ולא יוציא בכף.

לדעת בני אשכנז, אפילו אם התבשיל מבושל כל צורכו, אסור להוציא את המאכל מהסיר על ידי כף כל עוד הסיר מונח על הפלטה. אם מוריד את הקדירה מהפלטה [ומחזיק אותה בידו], מותר להוציא מן הקדירה כדי צורכו ויחזירה למקומה. **מקורות:** מכיוון שיש לחוש שמא הבריות יחשבו, שאין הגסה נחשבת כבישול, ויגיסו אף בתבשיל שאינו מבושל כל צורכו. כתב ה'משנה ברורה' (ס"ק קיז) להוציא בכף- אין להחמיר והרוצה להחמיר- יחמיר בהגסה ממש. בשו"ת 'אגרות משה' (או"ח ח"ד סימן עד בישול אות ח) ביאר את כוונתו שלגבי הגסה אין חשש יוהרא למי שרוצה להחמיר, מה שאין כן להוציא בכף, שאין אפילו מעלה להחמיר. והוסיף, שאף הוצאה בכף מתחתית הקדירה אינה נחשבת הגסה לענין זה, ואין מעלה להחמיר בה. כן דעת הגרי"ש אלישיב זצ"ל שאינו דומה להגסה: הביאו בספר 'שבות יצחק' (פמ"א אות ג). כ"כ הגר"נ קרליץ בספר 'חוט שני' ח"ב (פכ"ט סק"כ).

מים רותחים והם חמים, אף לדעת בני אשכנז מותר להוציא מהם בכף או במצקת, גם כאשר הדוד עומד על האש. **מקורות:** שו"ת אבני נזר (חאו"ח סימן נט), ובשו"ת 'אגרות משה' (או"ח ח"ד סימן עד בישול אות כא). כ"כ הגר"ז אוירבך בספר 'שולחן שלמה' (שיח ס"ק טד). ע"ע שו"ת 'מנחת יצחק' ח"ו (סימן כא).

שְׂמִיעָה לְתַלְמִיד חָכָם

אחת הדרשות על הפסוק: "כָּל הַיָּצָא מִפִּי- יַעֲשֶׂה" (במדבר ל, ג) היא שכאשר אדם הלך להתייעץ עם 'דעת תורה' והצדיק אמר לו מה לעשות, למרות שיתכן מאוד שהדברים תמוהים בעיניו, עליו לעשותם כפי שהצדיק אמר. **כל הנוטל עצה מן הזקנים - אינו נכשל. לאחר מכן יראה, כי הצדיק ראה בעיניו למרחקים.** להלן סיפור מופלא המעובד מתוך 'מעשה איש' על החזון אי"ש זצ"ל. רבי אליעזר קויפמן סיפר על אביו רבי אברהם: שני ילדיו הקטנים היו רגישים מאוד בגרון והם סבלו באופן תדיר מאנגינות. הרבה פעמים הם נאלצו להישאר בבית בגלל חולי. האבא נאלץ לקחת את הילדים לרופאים הרבה פעמים. אחד הרופאים הציע להוציא לילדים את השקדים, וכך להיפטר אחת ולתמיד מהסבל. הוא הסביר שללא שקדים, הילדים יחלו הרבה פחות והאבא לא יצטרך להתרוצץ עימם לרופאים.

רבי אברהם הלך למרן החזון אי"ש ואמר: "שני בני, שמחה ואליעזר, סובלים תדיר מאנגינות. הרופא מציע להוציא את השקדים. מה הרב אומר?". הצדיק חשב קצת ואמר: "לשמחה- כן תעשה את הניתוח ותסיר את השקדים, אולם לבנך השני אליעזר- לא תעשה ניתוח!". רבי אברהם תמה על התשובה: "וכי בידי פשרות עסקינן?". מרן החזון אי"ש ענה: "זה צריך שקדים וזה לא!". כמובן שהוא שמע לדברי הצדיק ורק לבנו שמחה עשה את הניתוח להסרת השקדים, למרות שלא הבין מדוע. לאחר כשנתיים התפשטה מחלת שיתוק ילדים רח"ל.

כל ילד שסבל מחום, מיד נתקפו בני משפחתו בבהלה ובפחד גדול, שמא חלילה יקבל את המחלה ויישאר משותק. גם הבן אליעזר קיבל חום ואביו רץ איתו לרופא כדי לראות שלא מדובר במחלת השיתוק ל"ע. הרופא בדק את הילד ואמר: "ראה, ראיתי אי-אלו נקודות מהמחלה, אבל ה'שקדים' שלו הצילו אותו. הם חסמו את המחלה!".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PhineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב בן ציון הלבֶרשטאם הי"ד

האדמו"ר הרב בן ציון הלבֶרשטאם הי"ד - נולד בי' אייר ה'תרל"ד (1874) בבוקובסק שבגליציה. עוד בילדותו ניכר כי לגדולות נועד. אביו נפטר ב-א' תמוז ה'תרס"ה (1905), והחסידים הכתירו את רבינו כאדמו"ר השני מבאבוב. בתקופת מלחמת העולם הראשונה היה פליט באימפריה האוסטרו-הונגרית. לאחר המלחמה שב לפולין והקים מחדש את הישיבה בבאבוב, בשם 'ישיבת עץ חיים'. הישיבה מנתה 300 בחורים.

בהמשך הקים עשרות סניפים ברחבי גליציה ופולין. השפעתו על הנוער הייתה רבה. יהודים רבים שהתרחקו מהדת, חזרו בזכותו בתשובה. התייחסותו לחסידים ובפרט לתלמידים היתה כאב רחמן. נשא על שכמו את כל דאגותיהם ואת בעיותיהם בעצות ובפעולות בגוף ובנפש. אם חלו, דרש ברופאים עבורם. אם היה נוגע לסכנת נפשות, שילם אפילו זהב מכיסו כדי להביא רופאים מומחים יותר.

כשהגיעו בחורים לגיל שידוכים, השתדל בעצמו לבדוק את ההצעה. אם היה מדובר בבחור יתום, התאמץ לתת לו את צורכי החתונה ואת שאר ההוצאות. לעיתים עשה בעצמו את החתונה. נודע במידת הנדיבות בכל רחבי המדינה וגם מחוץ לגבולותיה. תמך בסתר באנשים שנהפך עליהם הגלגל והיה לוהה בעצמו כדי להציל יהודי מחרפת רעב. הקים את 'אגודת הרבנים של מערב גליציה', לארגון פעולות הדת.

ענוותן. גאון. מלומד בניסים. רבים פנו אליו ונושעו. הרב, בנו- ר' משה אהרון ושלוש חתניו- ר' יחזקאל הלבֶרשטאם, ר' משה סטמפל ור' שלמה רובין נרצחו ב-ד' אב ה'תש"א (1941) יחד עם עוד כ-20,000 יהודים בחורשה ליד יאנוב. חי כ-67 שנים. בנו, ר' שלמה מילא את מקום אביו באדמו"רות.

אביו: האדמו"ר ר' שלמה מבאבוב. **אימו:** מרת רבקה הנה (בת ר' יהושע רזנפלד מקמינקה). **נשותיו:** מרת תרצה (זיווג ראשון - בת ר' נפתלי הורוביץ), מרת חיה פראדיל (זיווג שני- בת ר' שלום אליעזר הלבֶרשטאם מרצפרט). **ילדיו:** האדמו"ר ר' שלמה, ר' חיים יהושע הי"ד, האדמו"ר יחזקאל דוד מפאקשיוויץ בורו פארק, ר' משה אהרון הי"ד, מרת דבורה לאה (נישאה לר' יעקב ישראל טברסקי מהורניסטייפול מילוואקי), מרת רבקה ביילא (נישאה לר' יחזקאל שרגא הלבֶרשטאם הי"ד ובזיווג שני נישאה לר' חיים פרלמן), מרת נחמה גולדה (נישאה לר' משה סטמפל הי"ד ובזיווג שני נישאה לר' יהושע פרישווסר), מרת ברכה (נישאה לר' שלמה רובין הי"ד), מרת שיינדיל רייצא (נישאה לר' ישראל דוב ווייץ), מרת גיטשא (נישאה לר' מרדכי צבי ליפשיץ), מרת מלכה (נישאה לר' ישראל יעקובר). **מספריו:** **יקדושת ציון.** הלחין למעלה ממאה ניגונים- בין המפורסמים שבהם: 'י-ה ריבון', 'מקדש מלך' ו'מה אשיב'.

יפר החסיד ר' יעקב בייגל מקראקא ז"ל: במשך שנים רבות התפרנסתי מניהול מאפיה גדולה. גוי שָׁכַן קינא בהצלחתי. הוא שכר עדי שקר ללכת לאנשי הרשות ולספר כי המאפיה מזוהמת ושרצים נמצאו בכיכרות הלחם. הוא גם שיחד את אנשי המשטרה הרשעים, שיכנסו למאפיה ויעמידו פנים כאילו מצאו שהמקום לא נקי. חששתי מאוד, הייתי עלול לא רק לקפח את פרנסתי, **אלא גם לשבת במשך מספר שנים בכלא.**

בצר לי קמתי ונסעתי לבאבוב. כשהגעתי אל בית הרבי הרה"ק רבי בן ציון האלברשטם הי"ד, ראיתי מחזה מוזר. הרבי בכבודו ובעצמו עמד סמוך ליד החלון כאשר ידו מלאה אבנים קטנות, והוא משליכן אחת אחת מהחלון החוצה. עמדתי והבטתי בתמיהה, עד שהרבי הבחין בנוכחותי ואמר: "ראה נא מה שאני עושה. זרקתי פרורי חלה יבשה אל היונים, והנה באים ביעף עורבים, עופות טמאים אכזריים, ודוחקים את רגלי היונים. לכן אני משליך את האבנים לעבר העורבים לגרשם, כדי שהיונים יוכלו להתפרנס במנוחה".

כששמעתי את הדברים האלו, הזדרזתי וסיפרתי לפניו את הצרה שאליה נקלעתי. הרבי השיב לי מיד: "הלא בזה אני עוסק עתה. מגרש את הטמאים, המטרידים את מנוחתן של היונים הכשרות". כאשר הגשתי לפניו אחרי כן את הקְוִיטל שכתבתי באריכות, חזר ואמר לי: "**אל תדאג. כבר גירשתי את הטמא ולא יוכל להרע ליונה. כנסת ישראל נמשלה ליונה. סע לביתך לחיים ולשלום, ותבשר לי בשורות טובות.**"

כאשר חזרתי לקראקא, נודע שהשלטונות תפסו את הנוכרי שהלשין עלי בפשע נורא של שותפות עם שודדים רוצחים, ונגזר דינו למאסר. המשפט הקשה שהיה צפוי לי התבטל, מכיוון שהעד הראשי כבר לא היה יכול להעיד כנגדי. (היכל באבוב)

הרב החסיד ר' משה דוד שטרם סיפר סיפור מופת, שהוא היה נוכח בו: נוכרי פתח בבאבוב חנות עם כל מיני סחורות. חנויות היהודים הפסידו את כל מחייתם, כי הנוכרים בכל בגלילות הוסתו היהודים על ידי הַכְמָרים ימ"ש לקנות רק אצל הנוכרי. לא יכלו לעשות דבר כנגדו. פעם אחת בזמן סעודת מצווה רבינו ביקש עשרה דגי הרינג. לא היה מקום לקנות אותם כי אם אצל אותו נוכרי והביאו אותם משם.

התחיל רבינו לחתוך את הדגים ולפתע הכריז בקול גדול: "הדגים מסריחים. ריח של נפט יוצא מפייהם" והשליכו אותם. מיד לאחר מכן שמעו את מכבי האש שנסעו לחנות של הנוכרי מכיוון שפרצה שריפה כתוצאה מחבית נפט שנדלקה. כל החנות נשרפה לגמרי, כך שמסחר הנוכרי אבד כליל, ונעשה הרווחה גדולה ליהודים.

בעיר לימנוב היתה כלה, שחלתה עד שהגיעה לשערי מוות והיתה ללא הכרה. המשפחה שמעה שיש סגולה לרפואה על ידי שקורעים את התנאים. הם עשו כך. מיד לאחר מכן, הכלה פתחה את פיה ואמרה שתי מילים: "רב, כפרה". הם לא הבינו למה התכוונה, אבל מכיוון ששמעו שאמרה כפרה, לקחו תרנגולת ועשו לה סדר כפרות, למרות שזה היה באמצע השנה.

אחרי כן הוטב מצבה, עד שחזרה לאיתנה בבריאות שלימה. אז סיפרה, שראתה את רבינו (היה זה לאחר פטירתו) שאמר לה, כי סגולה לרפואתה שיעשו סדר כפרות. מכיוון שלא יכלה לדבר, אמרה רק שתי מילים, "רב, כפרה", כלומר שהרב ציווה לה לעשות כפרות. אחרי שהתרפאה שבעז"ה, כתבו תנאים חדשים.

הַיְהוָה דִּין כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת

אחד. מי אתה? מהיכן אתה יודע, מי אני? איך יש לך את מספר הטלפון שלי? איך בכלל הגעת אלי? ואם ידעת מי אני, מדוע לא הסכמת לבקשתי להחליף מקומות?!"

הוא ענה: "הרבנית, אני אענה על כל השאלות שלך. תשמעי בבקשה את כל הסיפור, ואז תבינו מדוע נהגתי כפי שנהגתי".

הוא סיפר: "קוראים לי גבי כהן". היא שאלה בפליאה: "אתה משתתף קבוע בשיעור של בעלי?". הוא השיב: "כן, זה אני". "אז מדוע לא פניית לי את המקום?".

"רגע, תשמעי אותי בבקשה עד הסוף ואז תביני. אני לא נוסע לחו"ל. אני נוסע במטוס בתקן של איש ביטחון. המקום שלי קבוע, כי משם אפשר לתצפת טוב יותר על הנוסעים".

"גם כל עובדי המטוס יודעים, שאם חלילה מתעוררת איזה בעיה, במקום זה יושב איש ביטחון ותפקידו לסייע ולפתור את אותה הבעיה. לכן היה אסור לי להחליף איתך מקום".

היא שמעה את הדברים ואמרה: "לימדת אותי ברגע זה שיעור גדול בלדון לכף זכות. בפרט כעת בחודש אלול, שידוע מהספרים הקדושים, שאחת הזכויות הגדולות לזכות ביום הדין היא לדון את החבר לכף זכות. כשם שהאדם דן לכף זכות- כך דנים אותו לכף זכות".

"אבל רגע אחד. עכשיו אני מתחילה לתפוס שזה אכן אתה. אז לא הכרתי אותך כי ישבת בלי כיפה. למה באמת ישבת בלי כיפה? אתה הרי אדם דתי, וכי לאיש ביטחון אסור לשבת עם כיפה במטוס?". הוא השיב לה: "הרגע אמרת שיש לדון לכף זכות. אולי יש לך איזה כף זכות גם לזה?".

"אולי יהיה לך, אבל אני אסביר: האמת היא, שלפני הטיסה אני מקבל את רשימת הנוסעים ואת מקומותיהם. ראיתי את שמך מופיע בין הנוסעים".

"ראיתי גם שהמקום שלך הוא בין שני גברים. הבנתי מיד שהדבר הראשון שתעשי הוא לפנות אלי ולבקש ממני להחליף את המקום".

"אסור לי לעשות כן. גם אני יכול להסביר מדוע, כאשר הנוסעים מסביב שומעים את חילופי הדברים. חששתי שיצא מזה חילול ה' גדול, שיהודי עם כיפה לא רוצה להחליף מקום עם הרבנית, למרות שהיא לא יכולה לשבת שם".

היא הודתה: "גם אני חשבתי לעצמי שעדיף לשבת בלי כיפה במטוס, כי זה יהיה חילול ה' גדול שיהודי עם כיפה לא מפנה את המקום לרבנית". כמה חשוב לדון כל אדם לכף זכות!

עד כמה עלינו לדון כל אדם לכף זכות - לא נוכל לתאר ולשער. לעיתים רבות אף כאשר אנחנו רואים לכאורה באופן ברור שאדם עושה מעשה שלילי- אם נחקור ונדרוש היטב, יתכן מאוד שנגלה כי ראייתנו הייתה מוטעית. לחינם דנו את אותו אדם לכף חובה.

לכן עלינו להיזהר מאוד שלא לשפוט את הזולת בפזיזות לפני שנבדוק, נחקור ונדרוש את הדברים לעומקם. כך אירע גם בסיפור המופלא שלפנינו המעובד מתוך 'זווי העמודים'.

הרבנית לסרי סיפרה, כי לפני זמן מה היה עליה למסור שיחת חיזוק בחו"ל. לכן היא הזמינה כרטיס טיסה. היא עלתה על המטוס באותו יום. כשהגיעה למקום שלה במטוס, הסתבר שנתנו לה מקום בין שני גברים.

היא חשבה מה אפשר לעשות. היא ראתה גבר גלוי ראש יושב לבד בספסל של שתי מקומות. היא פנתה אליו באדיבות וביקשה ממנו: "המקום שלי הוא בין שני גברים. אולי אתה מסכים בבקשה להחליף איתי את המקום? אני פשוט לא יכולה לשבת שם".

אולם הוא ענה לה: "לא תודה. אני מעדיף לשבת במקום שלי". היא המשיכה במסע השכנועים ואמרה: "אם המקום באמצע לא נוח לך, אני אבקש מאחד מהם. שיתן לך את המקום הפינתי, אבל אני פשוט לא יכולה לשבת שם".

הגבר השיב באדיבות: "תודה, אני מאוד מתחשב בך. אני מבין את מצוקתך, אבל אין לי חשק לעבור לשם". היא חשבה לעצמה: "אם באמת הוא היה מתחשב בי, הרי שהוא היה מסכים לבקשתי. הוא הרי יכול לשבת בין גברים, אבל אני לא יכולה!".

מטבע הדברים, נוסעים רבים שמעו את הדו-שיח ביניהם. חלק מהנוסעים הזדהו עימה והבינו את המצוקה אליה נקלעה. חלק הזדהו עימו. אין מה לעשות. אי אפשר להכריח אדם לוותר על מקומו.

בלית ברירה היא המשיכה לחפש פיתרון אחר. לאחר חיפוש מדוקדק, היא מצאה מקום פנוי וישיבה שם בסוף המטוס. כך הטיסה חלפה בשקט ובשלווה, לאחר המשבר שאליו היא נקלעה בעל כורחה.

כשבוע לאחר מכן, היא קיבלה שיחת טלפון ממספר לא מזוהה. היא ענתה ומהצד השני היא שמעה: "שלום, אני מדבר עם הרבנית לסרי?".

"כן", היא השיבה, "במה העניין?". ואז היא שמעה: "אני הגבר שלא רצה לפנות לך את המקום לפני שבוע במטוס. רציתי להתנצל על כך".

היא הייתה בהלם ושאלות רבות נשאלו באותו רגע. "רגע

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוק דב ז"ל
אביבה בת איירון ע"ה זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל יצחק בן תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה
דב בן יצחק ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה
סוליקה בת עישה ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה
ע"ה יוסף בן פרחיה ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל לטיף בן פרחיה ז"ל שלום בן אסתר ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה דניאל רפאל בן חגית ז"ל מרים בת שרה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל אביבה לוי ע"ה
אברהם בן טובה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל
ר' ענליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל רפאל בן אסתר ז"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל
חוה בת יעקב צבי ע"ה ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
יצחק יצקן בן רחל ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה
ברכה בת מרדכי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל אורה בת נעימה ע"ה
שרה בת מורברי רחל ע"ה דוד יצחק בן פרחיה ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה